

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการศึกษากำหนดนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการและปัญหาในการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติ ในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ของสำนักวิชาทั้ง 8 สำนัก มีสำนักวิชาศิลปศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ สำนักวิชาการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา การกำหนดยุทธศาสตร์ทั้ง 8 สำนักวิชา ว่าได้นำนโยบายไปใช้อย่างไร เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาพัฒนาและเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยจำเป็นต้องกล่าวถึงวัฒนธรรมองค์กรของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เพื่อให้ทำความเข้าใจเป็นพื้นฐานประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

วัฒนธรรมองค์กรของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้รับการสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2535 โดยมีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธาน ในพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2539 มหาวิทยาลัยได้เปิดเรียนนักศึกษาครั้งแรก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 เป็นต้นมา และบัณฑิตรุ่นแรกเข้าสู่พระราชทานปริญญาบัตร เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2545

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) ที่จัดการเรียนการสอนครอบคลุมทั้งด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยได้พัฒนาสภาพแวดล้อมให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัยในรูปแบบ Residential University ที่มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ แบบครบวงจร รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น โรงอาหาร ร้านค้า ไปรษณีย์ สถานพยาบาล สนามกีฬา และสถานพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีจุดมุ่งหมายหลักในการบุกเบิก แสวงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้เพื่อสร้างสรรค์จรโลงความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีความเรื่องปัญญาและคุณธรรม รวมทั้งเชื้ออำนาจต่อความเจริญของสังคมและของมนุษยชาติมิมีวันเสื่อมสูญ มุ่งสร้างบัณฑิตให้เป็นทั้ง “คนดีและคนเก่ง” โดยเน้น

1. ความเป็นคนที่ทันสมัยในฐานะพลเมืองและพลโลก ที่มีอุดมการณ์ประชาธิปไตย รุอบและมีทัศนคติที่กว้างไกล

2. ความเป็นนักวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในสาขาที่ศึกษาลึกซึ้ง และประยุกต์ไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความเป็น “คึกคิต” ที่มี มโนธรรม คุณธรรม และจรรยาวิชาชีพ

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จัดการเรียนการสอนทั้งระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โดยแบ่งการรับออกเป็น 3 ประเภท คือ ระดับโควตา ประกอบด้วย โควตาใน เขตพื้นที่บริการ ได้แก่ 14 จังหวัดภาคใต้ และจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ, โควตาผู้มีผลการเรียนดี, โควตานักกีฬา, โควตาผู้มีความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และโควตาผู้มีอัจฉริยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์ ประเภทที่ 2 คือ ใช้ระบบกลางการรับนิสิต/นักศึกษา (Admission) โดยจัดสอบตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และประเภทที่ 3 คือ การรับตรงโดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชา (GPAX) รวม 4 ภาคการศึกษา (ม.4-ม.5)

แม้ว่า “วลัยลักษณ์” จะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ที่เพิ่งก่อตั้งได้ไม่นาน เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนหลายแห่ง แต่ด้วยสถานะความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีความคล่องตัวในการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการ ทำให้สามารถขับเคลื่อนการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็วและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาที่สามารถจัดได้ครอบคลุมทั้งด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ไปจนถึงระดับบัณฑิตศึกษาที่ขยายถึงระดับปริญญาเอก กล่าวได้ว่า เป็นมหาวิทยาลัยที่สามารถเปิดในระดับปริญญาเอกได้ในเวลาอันสั้นเมื่อเทียบกับการเปิดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยทั่วไป ปัจจุบันมหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตสำเร็จไปแล้ว 5 รุ่น โดยพบว่า ร้อยละ 80 มีงานทำแล้ว และกว่าร้อยละ 10 ศึกษาต่อในระดับสูง และเป็นบัณฑิตที่ได้รับคำชมจากผู้ใช้บัณฑิตว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในการปฏิบัติวิชาชีพตามสาขาที่เรียนมาเป็นอย่างดี นอกจากนี้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ยังได้รับทุนการศึกษาจากหลายแหล่งทุน อาทิ ทุนปริญญาเอกกาญจนาภิเษก (คปก.) ทุนการศึกษาของรัฐบาลญี่ปุ่น (The

Japanese Government (Monbusho) Scholarship) เป็นต้น เพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จนประสบความสำเร็จในการศึกษาซึ่งความสำเร็จดังกล่าวเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของบัณฑิตวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี

นอกจากความสำเร็จด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตแล้ว ในด้านการวิจัยก็สามารถบรรลุเป้าหมายในระดับที่น่าพอใจเมื่อเทียบกับประสบการณ์ด้านการศึกษา โดยอาศัยความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีความคล่องตัวและมีอิสระในการเลือกสรรคณาจารย์ ที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์สูงเข้ามาร่วมงาน ทำให้มหาวิทยาลัยสามารถคิดค้นและพัฒนางานวิจัยออกมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหลายผลงานเคยได้รับรางวัลในระดับประเทศและต่างประเทศมาแล้ว อาทิ รางวัลนักวิทยาศาสตร์รุ่นใหม่ สาขาชีววิทยา ประจำปี 2548 (2005 TWAS Prize for Young Scientist in Thailand) จากสภาวิทยาศาสตร์แห่งโลกที่สาม (Third World Academy of Science: TWAS) ของยูเนสโก รางวัลทุนมูลนิธิเทโรเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยจาก ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ รางวัลผลงานวิจัยแบบบรรยายยอดเยี่ยมในการประชุมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวัสดุแห่งประเทศไทย รางวัลชมเชยจากการประกวดผลงานการประดิษฐ์คิดค้นของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รางวัลการนำเสนอโปสเตอร์ดีเด่นในการสัมมนานำเสนอผลงานวิจัย ปีงบประมาณ 2548 ฯลฯ

นอกจากนี้วิทยาลัยยังเป็นประธานเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน ซึ่งมีมหาวิทยาลัยและวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยที่อยู่ในเขตภาคใต้ตอนบนเป็นสมาชิกเครือข่าย ร่วมกันทำงานวิจัยเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นและภูมิภาค งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและภูมิภาคที่สร้างชื่อให้กับมหาวิทยาลัย เช่น งานวิจัยเพื่อพัฒนาลุ่มน้ำปากพนัง เป็นต้น

ส่วนด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชนท้องถิ่นนั้น ก็ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจเช่นกัน โดยมหาวิทยาลัยมีศูนย์บริการทางวิชาการ เพื่อให้บริการทางวิชาการกับหน่วยงานในมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในรูปของการเป็นแหล่งข้อมูล และการจัดอบรมให้ความรู้แก่ชุมชนในด้านต่าง ๆ แล้ว นอกจากนี้ยังได้นำงานวิจัยต่าง ๆ มาขยายผลลงไปสู่งานบริการทางวิชา เพื่อแก้ปัญหาท้องถิ่นและภูมิภาค เช่น การวิจัยการใช้ประโยชน์จากไม้ยางพารา การวิจัยปาล์มน้ำมัน การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 6 จังหวัดทางด้านฝั่งอันดามัน ฯลฯ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังให้ความสำคัญกับการเผยแพร่สืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยมีหน่วยงานหลัก คือ "อาคารวัฒนธรรม" เป็นแหล่งสืบสานและเผยแพร่วัฒนธรรมอันมีคุณค่าของท้องถิ่น ซึ่งความก้าวหน้าในภารกิจต่าง ๆ ดังกล่าว จะเป็น

ปัจจัยสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยสามารถบรรลุเป้าหมาย การเป็น "องค์กรธรรมรัฐ เป็นแหล่งเรียนรู้ เป็นหลักในถิ่น เป็นเลิศสู่สากล" ได้ในไม่ช้านี้

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จัดการเรียนการสอนภายใต้การดำเนินงานของสำนักวิชาต่าง ๆ ได้แก่ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ สำนักวิชาการจัดการ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

นอกจากหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่เดิมแล้ว มหาวิทยาลัยได้เปิดหลักสูตรใหม่ในระดับปริญญาตรีเพิ่มอีก 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรเภสัชศาสตร์ สังกัดสำนักวิชาเภสัชศาสตร์ เปิดสอนในปี 2550 โดยมีนักศึกษาสนใจสมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก และในปีการศึกษา 2551 จะเปิดหลักสูตรใหม่เพิ่มอีกหนึ่งหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรแพทยศาสตร์ สังกัดสำนักวิชาแพทยศาสตร์ โดยร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข เพื่อผลิตแพทย์ชนบทที่ยังขาดแคลนแพทย์อยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ยังได้รับความร่วมมือจากคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นที่เลี้ยงให้คำปรึกษา และสนับสนุนด้านการพัฒนาอาจารย์ นักศึกษาแพทย์ และการพัฒนาการศึกษาหลังปริญญา พร้อมทั้งให้การสนับสนุนการจัดการศึกษา และให้คำปรึกษางานวิจัยทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ และงานวิจัยทางคลินิก ส่วนด้านการเรียนการสอนนั้นได้รับความร่วมมือจากโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 5 แห่ง ได้แก่ รพ.วชิระภูเก็ต, รพ.ตรัง, รพ.ทุ่งสง, รพ.ท่าศาลา และ รพ.จุฬาภรณ์ เข้ามาร่วมในการจัดการเรียนการสอน ในการรับนักเรียนจาก 7 จังหวัดภาคใต้ คือ นครศรีธรรมราช ตรัง ภูเก็ต พังงา กระบี่ สตูล และพัทลุง เข้ามาศึกษา โดยกำหนดรับนักศึกษา รุ่นแรกจำนวน 48 คน

ทุกหลักสูตรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นทฤษฎีและปฏิบัติอย่างเข้มข้น บางวิชาจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning; PBL) โดยคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความสามารถเฉพาะสาขา นอกจากนี้ยังได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ประกอบการในแต่ละสาขาอาชีพมาร่วมถ่ายทอดประสบการณ์ตรงแก่นักศึกษา และนักศึกษาทุกคนยังต้องเสริมทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการจริง เพื่อสัมผัสกับการทำงานจริง ก่อนสำเร็จการศึกษาหรือที่เรียกว่า "สหกิจศึกษา" ด้วย มิเพียงเท่านั้นมหาวิทยาลัยยังมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีห้องปฏิบัติการในแต่ละสาขาวิชา รวมทั้งแหล่งค้นคว้าทางวิชาการอย่างเพียงพอ ทั้งยังได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา อาทิ ระบบอินเทอร์เน็ตในห้องพัก ระบบวิดีโอคอนเฟอร์เรนซ์ สำหรับใช้สอนทางไกลและการประชุมเชื่อมโยงไปยังหน่วยประสานงานมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์กรุงเทพมหานคร

และศูนย์วิทยบริการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นอกจากนี้ ยังได้นำระบบอีเลิร์นนิ่ง และอีคอมเมิร์ซ มาสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและให้บริการแก่ชุมชนเชื่อมโยงไปยัง ศูนย์วิทยบริการ

เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่พักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการพื้นฐานต่าง ๆ แก่นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยไว้ครบครันและเพียงพอ เช่น สถานพยาบาล ศูนย์กีฬาและสุขภาพ บริการไปรษณีย์ ธนาคาร บริการรถโดยสารมินิบัส และรถจักรยานภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งนอกจากเป็นการอำนวยความสะดวกแล้วยังช่วยสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษา สภาพปัจจุบัน ปัญหา ในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ดังต่อไปนี้ คือ

1. นโยบายด้านการวิจัยและพัฒนา

1.1 ให้มหาวิทยาลัยมีกลไกการบริหารงานวิจัยที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ มีทิศทางที่ชัดเจนและมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัย สามารถสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาทางวิชาการ การแข่งขัน การพึ่งพาตนเอง และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

1.2 ให้มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมการวิจัยที่มีส่วนส่งเสริมบทบาทของมหาวิทยาลัยในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ และให้มีการสร้างเครือข่ายการวิจัย

2. นโยบายด้านการบริการวิชาการ

2.1 ให้มหาวิทยาลัยพัฒนาระบบการให้บริการทางวิชาการที่คล่องตัว และสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและชุมชน เพื่อจัดกิจกรรมการให้บริการวิชาการที่เป็นลักษณะการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิตและมีความหลากหลายทั้งเนื้อหาและรูปแบบ สนองความต้องการของชุมชน หน่วยงานและภาคการผลิตต่างๆ

2.2 ให้มหาวิทยาลัยพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อมวลชน

2.3 ให้มหาวิทยาลัยพัฒนาอุทยานการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการวิชาการและกลไกสำหรับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ตามอัครยาชัยเพื่อให้เป็นศูนย์กลางจัดกิจกรรม การให้บริการทางวิชาการ การส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ

นโยบายทั้ง 2 ด้าน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ เป็นนโยบายที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการแปลงไปสู่การปฏิบัติของสำนักวิชาในสังกัดมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทั้ง 8 สำนักวิชา

ตามกรอบภารกิจการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของหน่วยงาน มีทั้งหมด 5 ขั้นตอนหลักดังนี้ 1) ขั้นตอนการวิเคราะห์นโยบายหน่วยเหนือ 2) ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบาย 3) ขั้นตอนการเห็นความสำคัญของนโยบาย 4) ขั้นตอนความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ 5) ขั้นตอนผลสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ผลการศึกษาปรากฏตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สำนักวิชาศิลปศาสตร์

1.1 การวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและได้รับคำยืนยันจากคณบดีและคณาจารย์ในสำนัก พบว่า สำนักวิชาศิลปศาสตร์มีการประชุมชี้แจงแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ

1.2 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบายหน่วยเหนือ จากการสัมภาษณ์คณาจารย์ พบว่า สำนักวิชาศิลปศาสตร์มีการจัดประชุม สัมมนานุคลากรในสำนักวิชา

1.3 การเห็นความสำคัญของนโยบาย จากการสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ พบว่านโยบายมีความสำคัญ เพราะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน สามารถนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสถาบัน นโยบายที่ดีจะเป็นแนวทางให้องค์กรพัฒนาไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

ปัญหาในการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่า นโยบายไม่ชัดเจน ทำให้ปฏิบัติได้ยาก และมีการสื่อความเกี่ยวกับนโยบายไม่ถึงระดับล่าง

1.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติจากการศึกษาเอกสารและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัยพบว่าสำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้นำนโยบายไปปฏิบัติพอสมควร เพราะยังมีบุคลากรส่วนน้อยที่ไม่ให้ความร่วมมือ

1.5 ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ จากการศึกษาดูเอกสารและสัมภาษณ์คณบดี พบว่าการนำนโยบายความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติยังไม่สำเร็จเท่าที่ควร เพราะยังต้องเรียนรู้พร้อมทั้งพัฒนาควบคู่ไปด้วย

2. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์

1.1 การวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและได้รับคำยืนยันจากคณบดีและคณาจารย์ในสำนัก พบว่า สำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีการประชุมชี้แจงแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ

2.2 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบายหน่วยเหนือ จากการสัมภาษณ์คณาจารย์ พบว่า สำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีการจัดประชุม สัมมนานุคลากรในสำนักวิชาและร่วมเป็นวิทยากรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3.3 การเห็นความสำคัญของนโยบาย จากการสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า นโยบายมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการวางเป้าหมายในการดำเนินการต่างๆ ของหน่วยงาน มีการวางแผนการใช้งบประมาณอย่างชัดเจน ช่วยตรวจสอบการทำงานว่าก้าวหน้าแค่ไหนและเป็นแนวทางสำคัญในการที่จะพัฒนาไปในทิศทางต่างๆ

ปัญหาในการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่า บางครั้งนโยบายไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และไม่สามารถปฏิบัติได้ในบางกรณี นโยบายไม่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่มีการตรวจสอบการทำงาน นโยบายกับการปฏิบัติไม่สัมพันธ์กัน และโครงสร้างหน่วยงานยังไม่สมดุล อีกทั้งฝ่ายปฏิบัติไม่เพียงพอและชัดเจน

แนวทางแก้ไขปัญหาการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่า ควรจัดทำโครงสร้างหน่วยงานให้สามารถดำเนินการตามระบบได้สมบูรณ์โดยตัวเองซึ่งเป็นระบบเล็กๆ พยายามใช้ทรัพยากรและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน ควรมีการมองการแก้ปัญหาระยะยาวก่อนนำเสนอ นโยบายเพื่อปฏิบัติ และผู้กำหนดนโยบายต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและเป็นความจริงมากที่สุด

2.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ จากการศึกษาเอกสารและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัย พบว่า ยังไม่เหมาะสม เพราะคณบดียังไม่มีรายละเอียดของนโยบายที่ชัดเจน นโยบายมีมากเกินไป ซึ่งแต่ละนโยบายเน้นบูรณาการ จึงทำให้มีภาระงานมาก

ปัญหาความเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติในสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า นโยบายไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องตัว เพราะระเบียบและเวลาของบุคลากร ภาระงานสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น ไม่มีการปรึกษาร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ในสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และบุคลากรมีน้อยเกินไป จึงไม่สามารถทำงานบรรลุเป้าหมายในเวลาที่กำหนดได้

ความต้องการของบุคลากรหรือแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่า อยากให้มหาวิทยาลัยมีแนวทางและนโยบายที่ชัดเจนสามารถดำเนินการได้ถูกต้อง และสอดคล้องกับความสามารถ จำนวนบุคลากร มีหนังสือเวียนถึงอาจารย์ทุกคน เพื่อจะได้รู้ข้อมูลที่ตรงกัน มีการสื่อสารที่มากกว่านี้ ลดนโยบายลงโดยเน้นที่สำคัญและแยกเป็นนโยบายใหญ่กับนโยบายที่ทำเป็นงานประจำ

2.5 ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปวิเคราะห์ของสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ จากการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์คณบดี พบว่า ยังไม่ประสบผลสำเร็จ

เท่าที่ควร เพราะยังไม่เป็นที่รู้จัก จึงยังไม่มี การสนับสนุนที่มากพอ ทางมหาวิทยาลัยมีความ ต้องการแต่ไม่มีแนวทางที่จะทำให้เกิดขึ้นได้จริง

ปัญหาในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปวิเคราะห์ของ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า นโยบายโดยรวมไม่ชัดเจน ไม่มีเงินทุนสนับสนุน ผู้บริหารระดับสูง ยังไม่ให้ความสนใจในการช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตรเท่าที่ควร ไม่มีการนำนโยบายมาใช้ให้ เกิดขึ้นจริง และไม่มีบรรยากาศทางวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีการกระตุ้นหรือถกเถียง เช่น มีกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ การแลกเปลี่ยนบุคลากรจากภายนอก

ความต้องการหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่า พัฒนาหน่วยงาน สนับสนุนให้ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีความพร้อมมากขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมการทำงานหรือการ พัฒนาการเรียนการสอนให้มาก กว่านี้ทำให้รู้สึกว่ามีมหาวิทยาลัยนำอยู่ นำทำงาน

3. สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์

1.1 การวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร และได้รับคำยืนยันจากคณบดีและคณาจารย์ในสำนัก พบว่า สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มีการ ประชุมชี้แจงแนวทางการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการ

2.2 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ จากการสัมภาษณ์ คณาจารย์ พบว่าสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มีการจัดประชุม สัมมนาบุคลากรในสำนักวิชา สารสนเทศศาสตร์และร่วมเป็นวิทยากรในการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ

3.3 การเห็นความสำคัญของนโยบาย จากการสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ พบว่า นโยบายมีความสำคัญ เพราะเป็นแนวทางในการที่จะพัฒนา มหาวิทยาลัยไปในทิศทางต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้มหาวิทยาลัยดำเนินไปได้ด้วยดี

ปัญหาในการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่าบางครั้งนโยบายไม่ สอดคล้องกับความเป็นจริง และไม่สามารถปฏิบัติได้ในบางกรณี

แนวทางแก้ไขปัญหาคือการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่าควรมีการมอง การแก้ปัญหาในระยะยาวก่อนนำเสนอ นโยบายเพื่อปฏิบัติ และผู้กำหนดนโยบายต้องมีวิสัยทัศน์ที่ กว้างไกลและเป็นความจริงมากที่สุด

3.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติจาก การศึกษาเอกสารและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัย พบว่ายังไม่เหมาะสม เพราะนโยบายมี มากเกินไป

ปัญหาความเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติในสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ พบว่า บุคลากรมีน้อยเกินไป จึงไม่สามารถทำงานบรรลุเป้าหมายในเวลาที่กำหนดให้ได้ เพราะมีภาระงานสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น

ความต้องการของบุคลากรหรือแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่าวางนโยบายให้ชัดเจน และสอดคล้องกับความสามารถของบุคลากรโดยเน้นนโยบายที่สำคัญๆ

3.5 ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติของสำนักวิชา สารสนเทศศาสตร์ จากการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์คณบดี พบว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะขาดความร่วมมือของบุคลากรอย่างจริงจัง

ปัญหาในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติ พบว่านโยบายโดยรวมนั้นไม่ชัดเจน ไม่มีกรรมการนำนโยบายมาใช้ให้เกิดขึ้นจริง

ความต้องการหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่า มีการส่งเสริมและผลักดันให้นโยบายสามารถดำเนินไปได้มากกว่านี้ ให้สภามหาวิทยาลัยวางนโยบายที่ชัดเจน ผู้ดำเนินงานจะได้ปฏิบัติงานตามนโยบาย พร้อมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจให้พนักงาน เช่น ประมุขนิเทศพนักงาน พบปะพนักงานทุกคนเพื่อมอบหมายงานหรือนโยบายที่ตรงกัน

4. สำนักวิชาการจัดการ

1.1 การวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร และได้รับคำยืนยันจากคณบดีและคณาจารย์ในสำนัก พบว่า สำนักวิชาการจัดการ มีการประชุมชี้แจงแนวทางการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ

2.2 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ จากการศึกษาสัมภาษณ์คณาจารย์ พบว่า สำนักวิชาการจัดการ มีการจัดประชุม สัมมนาบุคลากรในสำนักวิชา

3.3 การเห็นความสำคัญของนโยบาย จากการศึกษาสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์สำนักวิชาการจัดการ พบว่า นโยบายมีความสำคัญ เพราะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน สามารถนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสถาบัน นโยบายนำไปสู่การวางแผนกลยุทธ์ รวมไปถึงการวัดรายละเอียดของกิจกรรม สามารถนำไปใช้ในการสร้างเอกภาพในการทำงานขององค์กร นโยบายที่ดีจะเป็นแนวทางให้องค์กรพัฒนาไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

ปัญหาในการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่า ความเข้าใจของบุคลากรรวมทั้งการยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของนโยบายมีน้อย

4.4 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่าสำนักวิชา การจัดการได้นำนโยบายไปปฏิบัติอย่างดีพอสมควรบุคลากรให้ความร่วมมือในการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ แต่ยังมีส่วนน้อยที่ไม่ให้ความร่วมมือ

5.5 ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติของ สำนักวิชาการจัดการ จากการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์คณบดี พบว่าการนำนโยบายความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติประสบความสำเร็จพอสมควร

5. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

5.1 การวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร และได้รับคำยืนยันจากคณบดีและคณาจารย์ในสำนัก พบว่า สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรมีการประชุมชี้แจงแนวทางการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการ

5.2 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ จากการศึกษาสัมภาษณ์ คณาจารย์ พบว่า สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรมีการจัดประชุม สัมมนาบุคลากรในสำนักวิชา เทคโนโลยีการเกษตร

5.3 การเห็นความสำคัญของนโยบาย จากการศึกษาสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร พบว่า นโยบายมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดทิศทาง เพื่อ ไปสู่เป้าหมาย

ปัญหาในการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่า หน่วยงานสนับสนุนและ ประสานให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ผลจริง ความต่อเนื่องที่จะดำเนินการให้ไปสู่เป้าหมาย

แนวทางแก้ไขปัญหาการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่า มีการประชุม ปรึกษาหารือและวางกรอบการดำเนินงานให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ติดตามและสนับสนุนว่า อะไรทำได้และ ทำไม่ได้อย่างไร และควรปรับอย่างไร

5.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติจาก การศึกษาเอกสารและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัย พบว่า สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร ยังไม่เหมาะสม เพราะยังมีนโยบาย และกรอบการดำเนินงานไม่ชัดเจน

ปัญหาความเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติในสำนักวิชาพบว่ามีการ พุดถึงนโยบายน้อยเกินไป ปัญหาการรับผิดชอบและประเมินผลยังไม่สอดคล้องกันเท่าที่ควร

ความต้องการของบุคลากรหรือแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวพบว่าการ ประชุมปรึกษาชี้แจง เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

5.5 ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติของ
สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร จากการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์คณบดี พบว่า อยู่ในระดับ
ปานกลาง มีการรวมกันได้ระดับหนึ่ง แต่สามารถปฏิบัติงานได้ดี มีการกำหนดกรอบที่ชัดเจนขึ้น

ปัญหาในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติพบว่ามี การ
พูดถึงนโยบายน้อย จะพูดแต่เรื่องระเบียบมากเกินไปในบางกรณี

ความต้องการหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่า จะต้องสร้างบรรยากาศการมี
ส่วนร่วม การปรับระบบ การตอบแทนที่เหมาะสมกับงานซึ่งเป็นภาพรวมของมหาวิทยาลัย

6. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร

6.1 การวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ ผลการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและ
ได้รับคำยืนยันจากคณบดีและคณาจารย์ในสำนัก พบว่า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร
มีการประชุมชี้แจงแนวทางการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการ โดยคณบดีแจ้งให้ทราบด้วยวาจา

6.2 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ จากการศึกษาสัมภาษณ์
คณาจารย์ พบว่า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร มีการจัดประชุม สัมมนาบุคลากรใน
สำนักวิชาและร่วมเป็นวิทยากรในการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ

6.3 การเห็นความสำคัญของนโยบาย จากการศึกษาสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์
สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร พบว่า นโยบายเป็นกรอบให้สามารถทำงานได้อย่าง
ชัดเจน นโยบายนำไปสู่การวางแผนกลยุทธ์ ไปจนถึงรายละเอียดของกิจกรรม นโยบายสามารถ
นำมาใช้ในการสร้างเอกภาพในการทำงานขององค์กร

ปัญหาในการเห็นความสำคัญของนโยบายพบว่านโยบายไม่ชัดเจนปฏิบัติได้
ยาก การสื่อความ เกี่ยวกับนโยบายไม่ถึงระดับล่าง นโยบายดีแต่ปฏิบัติไม่ได้ เนื่องจากไม่ได้
วางรากฐานไว้อย่างเพียงพอ ความเคร่งครัดในการปฏิบัติของแต่ละบุคคล การนำนโยบายไป
ปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมได้จริง ไม่มีการให้โอกาสแสดงความคิดเห็นในนโยบาย ไม่มีการทบทวนและ
ติดตาม

แนวทางแก้ไขปัญหากการเห็นความสำคัญของนโยบายพบว่าผู้บริหาร
ระดับสูงควรให้ความรู้ และความสำคัญของการมีนโยบาย ทำให้นโยบายชัดเจน และสามารถ
ปฏิบัติได้ วางรากฐานรองรับนโยบาย และสร้างวัฒนธรรมองค์กร

6.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติจาก
การศึกษาเอกสารและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัย พบว่า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และ

ทรัพยากร มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ แต่ต้องอาศัยผู้บริหารที่มีความสามารถและวัฒนธรรมองค์กรที่ดี

ปัญหาความเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติในสำนักวิชาพบว่าไม่มีนโยบายที่ชัดเจน บุคลากรไม่เคร่งครัดในการปฏิบัติ นโยบายบางอย่างยากแก่การนำไปปฏิบัติจริง การสื่อสารไม่ทั่วถึง วัฒนธรรมองค์กรยังไม่ดีพอ และการพัฒนาคนยังไม่เพียงพอที่จะรองรับนโยบาย ผลักดันให้นโยบายเป็นรูปธรรม

ความต้องการของบุคลากรหรือแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวพบว่า ควรเปลี่ยนรูปแบบการสื่อสารในองค์กร สร้างรูปแบบให้พนักงานมีส่วนร่วมให้มากที่สุด พัฒนาการอย่างมีระบบมากขึ้น

6.5 ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติของสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร จากการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์คนบดียังไม่สำเร็จเท่าที่ควรและยังต้องปรับปรุงอีกมาก

ปัญหาในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติพบว่าการพัฒนาคนที่ไม่ตรงเป้า มีการลาออกไปทำงานอื่นพอสมควร จะต้องพัฒนาคนใหม่ และไม่มีนโยบายเรื่องดังกล่าว

ความต้องการหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวพบว่าผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญเรื่องดังกล่าว หากไม่มีความรู้ ควรระดมความคิดเห็น

7. สำนักวิชาสหเวชศาสตร์ และสาธารณสุขศาสตร์

7.1 การวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร และได้รับคำยืนยันจากคณบดีและคณาจารย์ในสำนัก พบว่า สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ มีการประชุมชี้แจงแนวทางการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือและแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ ได้รับการประชาสัมพันธ์จากตัวแทนสำนักวิชา

7.2 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ จากการสัมภาษณ์คณาจารย์ พบว่า สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ มีการร่วมจัดประชุม/สัมมนาบุคลากรในสำนักวิชา แต่งตั้งคณะทำงานศึกษานโยบาย และจัดบริการวิชาการของสำนักวิชา

7.3 การเห็นความสำคัญของนโยบาย จากการสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์ สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์พบว่าเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เพราะนโยบายเป็นตัวกำหนดให้องค์กรพัฒนาไปตามที่วางแผนเอาไว้ สามารถนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสถาบันได้

ปัญหาในการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่า ความพร้อมของหน่วยงาน และบุคลากร การประสานงานและความร่วมมือยังไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญอย่างแท้จริง ความเข้าใจของบุคลากรไม่ตรงกัน

แนวทางแก้ไขปัญหาการเห็นความสำคัญของนโยบายพบว่าควรให้ความรู้ และให้ความสำคัญของนโยบายนั้นๆ ให้ชัดเจน เรียนเชิญบุคลากรจากหน่วยงานภายนอกที่ได้รับการยอมรับ จัดอบรมให้แก่บุคลากร และควรมีการส่งบุคลากรในหน่วยงานไปดูงานทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อเปิดกว้างเรื่องความคิด การสั่งสมความรู้ด้านต่างๆ และควรมีกลุ่มทีมงานในการดำเนินงานมากขึ้น เพื่อการประสานงานและความร่วมมือในการทำงาน

7.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติจากการศึกษาเอกสารและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัยพบว่าสำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ มีความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติพอสมควร เนื่องจากกำลังอยู่ในช่วงดำเนินการ

ปัญหาความเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติในสำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า บุคลากรยังไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

7.5 ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติของสำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ พบว่า ประสบความสำเร็จบ้าง เพราะยังเป็นสำนักวิชาที่เพิ่งก่อสร้าง ในอนาคตน่าจะมีความสำเร็จ เพราะจะมีกลุ่มทีมงานในการดำเนินการวิจัยและการพัฒนาการเรียนการสอนมากขึ้น

8. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

8.1 การวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร และได้รับคำยืนยันจากคณบดีและคณาจารย์ในสำนัก พบว่า สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มีการประชุมชี้แจงแนวทางการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ

8.2 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือ จากการสัมภาษณ์คณาจารย์ พบว่า สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มีการจัดประชุม สัมมนาบุคลากรในสำนักวิชา

8.3 การเห็นความสำคัญของนโยบาย จากการสัมภาษณ์คณบดีและคณาจารย์ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ พบว่า นโยบายเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งกำหนดตามนโยบาย และใช้กำหนดตัวดัชนีชี้วัดในการทำงาน

ปัญหาในการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่า หน่วยงานไม่เข้าใจนโยบายชัดเจน ทำให้กำหนดวัตถุประสงค์/เป้าหมายได้ไม่ครอบคลุมตามนโยบายที่วางไว้ บุคลากรขาดความรู้ในเรื่องที่จะปฏิบัติเพื่อตอบสนองนโยบาย และงบประมาณที่จะสนับสนุนงานให้ก้าวหน้าต่อไปได้

แนวทางแก้ไขปัญหาการเห็นความสำคัญของนโยบาย พบว่าจัดหาผู้นำองค์กรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้กำหนดทิศทางการทำงานขององค์กรให้เหมาะสมกับนโยบายที่มี และจัดหาทรัพยากรที่ใช้ในการทำงานให้เหมาะสม วิเคราะห์ต้นทุน ควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย

8.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติจากการศึกษาเอกสารและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัยพบว่าสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีนโยบายที่เหมาะสม และเป็นไปได้ร้อยละ 90

ปัญหาความเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติในสำนักวิชา พบว่าบุคลากรไม่เพียงพอในการปฏิบัติ (ขาดแคลนอาจารย์เกือบทุกสาขาวิชา) ทำให้อาจารย์ที่มีอยู่ต้องทำงานหนักมาก

ความต้องการของบุคลากรหรือแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวพบว่าควรมีการเปิดรับสมัครอาจารย์เพิ่มในทุกสาขาวิชา

8.5 ความสำเร็จในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติของสำนักวิชา พยาบาลศาสตร์พบว่าการนำนโยบายความเป็นเลิศทางวิชาการของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ไปปฏิบัติ ประสพผลสำเร็จร้อยละ 90 เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากไตรภาคีทางสุขภาพเป็นอย่างดี

ปัญหาในการนำนโยบายด้านความเป็นเลิศทางวิชาการไปปฏิบัติพบว่าจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีความเป็นวิชาชีพที่แตกต่าง ทำให้ในบางครั้งมีผู้เข้าใจกระบวนการ และแนวทางปฏิบัติที่เป็นคนนอกวิชาชีพไม่ลึกซึ้ง ส่งผลให้มีปัญหาด้านการสื่อสารข้อมูล ระหว่างกันบ้างในบางครั้ง

ความต้องการหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวพบว่าควรรับบุคลากรเพิ่ม และพัฒนาการสื่อสารข้อมูลให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น